

Forfatter: Udrag fra Niels Dragon

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 134.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366164512/facsimile.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

De tre Nætter vare nu næsten forbi. Klokken var over halvtolv, og det havde omtrent været ved Midnat, Fyrbøderen havde sagt disse Ord, umiddelbart før han fuldførte Selvmordet. Den Hospitalslæge, som havde sat Niels Dragon til at passe Kjedelen, kendte Intet til hans sidste »galante Eventyr« og dets ulykkelige Folger. Han var en lidenskabelig Dyrker af sin Videnskab og bekymrede sig ikke om Andet. Kort før Midnat stod han i Scheletteretsalen, tæt ved Kjøkkenet, med de unge Candidater og foretog sig nogle Tilberedelser til hvad der skulde foretages. Da hørte Lægen et usædvanligt Bulder i Kjøkkenet og aabnede sagte Døren. Den halve Deel af Kjøkkenet var balmørk; men Pladsen lige ud for Ildstedet var skarpt oplyst af det store Baal paa Skorstenen under den uhyre Kjedel. Niels Dragon stod i denne Lysning med dødblegt Ansigt og stift opspilede Øine og stirrede mod Ildstedet. »Er du gal, Menneske! hvad fattes dig?» spurgte Lægen, uden at bemærke hvad der var skeet.

»Jeg kommer, jeg kommer« – stammede Karlen med fordreiet Ansigt, og Haarene havde reist sig paa hans Hoved – »jeg bliver fordømt i denne Time – jeg veed det – see kun ikke saa forfærdelig paa mig! –«

Nu saae først Lægen, at Laaget under Kogningen var sprunget af Kjedelen – og det Liig, der skulde scheletteres, var kommet tilsyne. Det var den hængte Fyrbøders Liig, som Candidaterne hemmelig havde tilegnet sig og som man havde ladet Niels Dragon koge, uden at sige ham hvem det var eller kjende hans Forhold til den Døde. Man havde maattet krugne Cadaveret krumboiet ned i Kjedelen for dets usædvanlige Høide. Det havde ved Udvidelsen rettet sig og sprængt Laaget. Med sin koge græselige Dødningsansigt var den ulykkelige Fyrbøders Hoved sprunget heelt op af Kjedelen; det var stærkt oplyst af Flammen og syntes at stirre paa den troløse Ven med de aabne udvidede Øine.

I det Øieblik, Lægen saae Dette, styrtede Niels Dragon med et Skrig om: paa Steengulvet og var død. Ved Obduktionen af hans Liig fandt Lægerne, at hans Hjerter var sprængt af en pludselig Blod-Sammenstrømning, som hos Mennesker, der døe af Skræk. Foreneligheden deraf med hans bekjendte Mod og Dristighed blev dem først af psykologiske Grunde forklarlig, da de siden erfarede hans Forhold til den ulykkelige Fyrbøder og det Sammenstød af Omstændigheder, som havde fremkaldt hans sidste mærkelige Situation, ligeoverfor